

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Bertino abbate. Cap[itulum]. xxxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

famaq; eius ciuitatem deleta multo illa vesana ad locum accessit: et marinum agrestia in hortulo ferentem inuenit: ipsumq; vt sibi adhereret instanter impetere cepit. Qui signo crucis contra eam edito: ostium cellule in faciem eius clausit: et diebus sex continuis nullum suum mens cibum in oratione perseverauit: post quos multo ab immundo spiritu liberata: delusio nes diabolicas cognoscens veniam petijt: et ad urbem rediens omnia nefanda que commiserat a diabolo delusa publice reserauit. **C**um autem fama viri dei crescente a multis frequentaretur: edificauit ecclesiam in honore beati petri apostoli. Et dum quidam ex ciuibus ad eum accederet: vt eum ex huiusmodi inuidie tanquam magnum inde repelleret: orate marino subito omnibus membris corporis destitutus: etiam ipsa lingua obmutuit: ita vt nec se posset mouere: nec verbum proferre. Quod mater eius per nutus intelligens ad marinum accessit: et filio suo gratias et sanitatem precibus impetrauit. Quos cum gentiles essent: marinus ad christum conuertit: ipsosq; et omnem eorum familiam numero quinquagintatres baptizauit. Eodem autem tempore gaudens episcopus ariminensis directus ad ipsam urbem a romano pontifice audita fama sanctorum leonis et marini: eos ad se per litteras accersit: et leonem in presbyterum marinum vero in diaconum ordinauit. Dum autem redirent: et versus asinum marini deuorasset: ipse versus capistro alligauit: et vt ipsum ad locum suum deferret vicem asini supplens imperauit: quod versus cum omni mansuetudine profecit. **E**xora vero heresi a martiano presbytero ariminesis. que miro modo ecclesiam perturbauit: cum christianos iterum heretici persequeretur: et gaudens episcopus cum pluribusque auferisset: marinus in cella sua perseverauit: nullos fugientium christianorum timore perterritus inderemoueri potuit. Sed versus ad finem vite indefinenter in vite sanctitate persistens anno domini. cclvij. pridie nonas septembris quiescit in pace. Sepultusq; est in cellula sua in titano monte: qui vocatur pena sancti marini.

De sancto Marcello martyre. Cap. xxxvij.

Marcellus

martyr passus est in ciuitate cabilonensis sub persecutione antonini imperatoris. Cum enim sanctus phorinus episcopus cum alijs. xlvij. apud lugdun. comprehensus esset et in vno carcere. i. christiani inclusi essent. Et his omnibus marcellus et valerianus nocte ab angelis vocati pariter ac soluti dimissi sunt. Et marcellus quidem sequanorum: valerianus vero eduorum prouincias petierunt. Itaque marcellus cabilonem deueniens: dum a preside prisco ad prophanum idolorum conuulsum fuisset inuitatus: et huiusmodi epulas execrans: omnes qui aderant idolis seruientes libera increpatione corripere: ab eodem preside in arbore vinculis per ramos astrictus omnibusq; corporis membris totus dentibus flagellis cecus: deinde depositus tormentis pluribus afflictus est. Et dum christum in omnibus confiteretur constantissime: inaudita crudelitate iussu presidis erectus et versus ad cingulum terre defossus et obrutus est. Qui triduo in confessione domini perseverans spiritum deo dignum reddidit pridie nonas septembris. Sepultusq; est in eadem ciuitate. Eius sepulchrum a gunterano rege aureo ciborio exornatum est: valerianus vero passus est in educi. ciuitate: vt dicitur infra xvij. kalendas octobris.

De sancto Bertino abbate. Cap. xxxviii.

Bertinus

abbas ex ciuitate constantia oriundus claruit. Qui cum numolinus: et ebertraminus propriam patriam relinquentes ad sanctum audomarum episcopum morinensium venerunt. A quo ad predicandum missi officium legationis fidenter impleuerunt. Cum autem adoaldus predictus filium non haberet: de consilio sancti andomari christo placere cupiens maximam partem facultatum suarum predictis tribus sanctis contulit ad monasterium in honorem beati petri apostoli construendum. Quod et factum est. Dum autem sanctus bertinus cum predictis in ipsa adhuc ciuitate resideret: decedente aetate eiusdem urbis episcopo: numolinus ad episcopatum prouehitur. Ebertraminus vero ab eodem facto episcopo monasterio sancti quintini presicitur. Sanctus vero bertinus apertum sibi deo seruendi locum requirens: de se dispositioni committens nauem ascendit. Et angelico ductu sine remo vel remige contra ictum fluminis versus ad locum a deo preuisum deuenit: ubi de bonis sibi collatis ab adoaldo monasterium nomine scythim in honorem apostolorum principis construxit. Ibiq; monachorum multitudinem congregauit: quibus et deo seruicium laudabiliter profecit. Et in christo quiescens miraculosam gloriam clarens ibidem sepulturam accepit. Eius festum colitur nonis septembris.

De sancto Victorino episcopo et martyre. Cap. xxxix.